

b) že se jedná o důvod čistě rozpočtový tehdy, byla-li konkrétní daň zavedena současně s převedením určitých pravomocí na určitá autonomní společenství, kterým se zároveň za účelem pokrytí částí výdajů vzniklých na základě převedených pravomocí svěřují výnosy z této vybrané daně s tím, že lze stanovit různé sazby daně v závislosti na území každého autonomního společenství;

c) že v případě záporné odpovědi na předchozí otázku musí být pojem „zvláštní důvod“ vykládán v tom smyslu, že daň musí být uložena výhradně z tohoto zvláštního důvodu nebo naopak připouští, aby daň byla uložena z několika různých důvodů, k nimž patří také důvod čistě rozpočtový určený k získání peněžních prostředků k financování konkrétních pravomocí?

d) V případě odpovědi na předchozí otázku v tom smyslu, že se připouští, aby daň byla uložena z různých důvodů, jak důležitý musí být pro účely čl. 3 odst. 2 směrnice 92/12 konkrétní důvod, aby byl splněn požadavek, že daň je uložena ze „zvláštního důvodu“ ve smyslu, který připouští judikatura Soudního dvora, a jaká by byla kritéria pro vymezení hlavního důvodu ve vztahu k dodatečnému důvodu?

2) Brání čl. 3 odst. 2 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani a zejména předpoklad splnění pravidel zdaňování platných pro spotřební daně a pro daň z přidané hodnoty, pokud jde o stanovení vzniku daňové povinnosti,

a) neharmonizované nepřímé dani, jako je DMPVMO, k níž na rozdíl od harmonizované daně, jako je daň z minerálních olejů, k níž vzniká daňová povinnost v okamžiku, kdy výrobky opustí poslední sklad s daňovým dozorem nebo od daně z přidané hodnoty — která se i přesto, že daňová povinnost k ní vzniká také v okamžiku konečného maloobchodního prodeje, vyžaduje v každé fázi procesu výroby a distribuce — vzniká daňová povinnost v okamžiku maloobchodního prodeje pohonných hmot konečnému spotřebiteli, z toho důvodu, že nedodrhuje — ve smyslu rozsudku EKW a Wein & Co⁽²⁾ (bod 47) — obecný systém obou výše uvedených způsobů zdanění, jak je upraven právními předpisy Společenství?

b) V případě záporné odpovědi na předchozí otázku, musí být uvedený čl. 3 odst. 2 vykládán v tom smyslu, že uvedený předpoklad dodržení obecného systému je splněn, pokud neharmonizovaná nepřímá daň, v tomto případě DMPVMO, nemá vliv — ve smyslu, že nebrání

ani neztěžuje — na obvyklý způsob vzniku daňové povinnosti ke spotřební dani nebo k dani z přidané hodnoty, aniž by nutně musely existovat shody, pokud jde o vznik daňové povinnosti?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179.

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 9. března 2000 (C-437/97, Recueil s. I-1157)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verfassungsgerichtshof (Rakousko) dne 19. prosince 2012 — Kärntner Landesregierung a další

(Věc C-594/12)

(2013/C 79/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verfassungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl, Andreas Krisch, Albert Steinhauser, Jana Herwig, Sigrid Maurer, Erich Schweighofer, Hannes Tretter, Scheucher Rechtsanwalt GmbH, Maria Wittmann-Tiwald, Philipp Schmuck, Stefan Prochaska

Žalovaný: Spolková vláda

Předběžné otázky

1) K platnosti jednání orgánů Unie:

Jsou články 3 až 9 směrnice 2006/24/ES⁽¹⁾ slučitelné s články 7, 8 a 11 Listiny základních práv Evropské unie?

2) K výkladu Smluv:

2.1 Musí být s ohledem na vysvětlení k článku 8 Listiny, která byla podle čl. 52 odst. 7 Listiny vypracována jako návod k výkladu Listiny a jsou Ústavní soudem náležitě zohledněna, směrnice 95/46/ES⁽²⁾ a nařízení (ES) č. 45/2001⁽³⁾ zohledněny při posouzení zásahů stejně jako podmínky uvedené v čl. 8 odst. 2 a čl. 52 odst. 1 Listiny?

2.2 V jakém vztahu se nachází „právo Unie“ uvedené v čl. 52 odst. 3 poslední větě Listiny ke směrnicím v oblasti ochrany údajů?

2.3 Je s ohledem na to, že směrnice 95/46/ES a nařízení (ES) 45/2001 obsahují podmínky a omezení pro dodržování základního práva na ochranu údajů podle Listiny, třeba při výkladu článku 8 Listiny zohlednit změny v důsledku pozdějšího sekundárního práva?

2.4 Má s ohledem na čl. 52 odst. 4 Listiny zásada dodržování vyšší úrovně ochrany uvedená v článku 53 Listiny za důsledek, že relevantní rozsah omezení přípustných podle Listiny musí být zúžen sekundárním právem?

2.5 Mohou s ohledem na čl. 52 odst. 3 Listiny, z páteho odstavce Preambule a vysvětlení k článku 7 Listiny, podle kterých práva uvedená v tomto článku odpovídají právům podle článku 8 EÚLP (Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod), vyplývat z judikatury Evropského soudu pro lidská práva vztahující se k článku 8 EÚLP hlediska pro výklad článku 8 Listiny, která ovlivňují výklad tohoto posledně uvedeného článku?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES (Úř. věst. L 105, s. 54)

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31)

(³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, s. 1)

Žaloba podaná dne 20. prosince 2012 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-598/12)

(2013/C 79/14)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, O. Beynet a K. Herrmann)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— konstatovat, že Polská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 2 body 1, 22, 32 a 33, čl. 3 odst. 7, 8 a 13, čl. 6 odst. 1 a 3, čl. 9 jakož i článkem 13 a článkem 14, články 17 až 23, článkem 10 a článkem 11, čl. 16 odst. 1 a 2, čl. 26 odst. 2 písm. b), c) a d) třetí a čtvrtou větou, článkem 29, čl. 38 odst. 1 až 4, čl. 39 odst. 1 až 4, čl. 40 odst. 1 až 3 a 5 až 7 jakož i s přílohou I body 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES nebo v každém případě tím, že Komisi o uvedených předpisech v plném rozsahu neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku s čl. 49 odst. 1 této směrnice;

— uložit Polské republice podle čl. 260 odst. 3 SFEU zaplacení penále za nesplnění povinnosti informovat o provedení směrnice 2009/72/ES ve výši 84 378,24 eur denně, ode dne vyhlášení rozsudku v projednávané věci;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2009/72/ES uplynula dne 3. března 2011.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 24. prosince 2012 — Welmory Sp Z.o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Věc C-605/12)

(2013/C 79/15)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny